

שיוציאים מן הגבורה שלמעלה. ובאשר יעקב רצה לתקן את הדרשה זו, סלק את כל אוטם הדינים והגבורות ממנה, והקדים אותם ברהיטים, באוטם ארבעת הרהיטים שעומדים תחת זוobar חפרוח שרים, שהמלאת מאותם הנחלים והמעינות העליוניות. משום שפاسر המים יוצאים מהבאר הקדושה זו, אלו האربعה נוטלים הפל, ועל כן נקראים רהיטים, ומשם כלם באים לשאות. ואוטם דינים וגבורות, כלם עומדים שם לטל את כל אחד ואחד בראשיו לו.

אשר פבנה הצאן לשאות לנכח הצאן, אלו כנגד אל. ויחמנה, מה זה ויחמנה? שפاسر מתחטרים בדין, מתחטמים באוטו הין, והולכים ומשוטטים בעולם, ומענים בדרכי בני האדם, הן טוב הן לרע.

בא ראה מה כתוב אחוריו, ויחמו הצאן אל המקלות. משום שאוטם המקלות קיו מתחטמים ומשגיחים בדין העולם, ונפקדים עליוו, ונודנים אנשים עליהם, כמו שנאמר (רניאל ז) בגיןת מלאכים דבר וברקעת קדושים הגוזרת וגוז.

רבי חייא פתח ואמר, (זהלים ט) דבקה נפשי אחיריך בי פמכה ימינה. בפסוק תה יש להסתכל, דבקה נפשי אחיריך - משום שדוד הפלך תה מר畢ק מפניอาท נפשו אחרי הקדוש ברוך הוא, ולא חש לשדברים אחרים של העולם, אלא להרביק נפשו ורצונו בו. וכיון שהוא היה נרביק בקדוש ברוך הוא, היה תומך בו ולא עוזב אותו. מכאן שפاسر אדם בא להרביק בקדוש ברוך הוא,

ויאג את המקלות. אלין דיבין וגבורן דנקקי מגבורה דלעילא.

יעקב בד בעא לאתקנא להאי דרגא, סליק לכל איןון דיבין וגבורן מינה, ואוקים לוון ברהיטים, באינו רהיטים ארבע, דקימי תחות האי (במדבר כא) בא רחפוח שרים, דאטמליא מאינו נחלין ומבועין עלאין. בגין דבד נפקין מין מהאי בא רקייש, אלין ארבע גטלי פלא. ועל דא אקרון רהיטים, ומטען (דף קסג ע"ב) אהין פלא למשתי. ואינו דיבין וגבורן, כלחו קימי פמן, גטלא לכל חד וחד כדקא חזי לייה. אשר פבנה הצאן לשאות לנכח הצאן, אלין לקיביל אלין. ויחמנה, מי ויחמנה. דבד מתחטר בדין, מתחטמים בהוא דין, ואזליין ושתין בעלמא, ומיעיני בארכיהון דבני נשא, הן לטב הן לבייש.

הא חזי, מה כתיב בתיריה, (בראשית ל) ויחמו הצאן אל המקלות, בגין דאינו מקלות הו מתחטמן, ומשגיחין בדין עולם, ואתקדן עלייה, ואותנו בני נשא עליהו, כמה דעת אמר (רניאל ז) בגיןת עירין שתגמא ומ אמר קדיישין שאלהתא וגוו.

רבי חייא פתח ואמר, (זהלים ט) דבקה נפשי אחיריך בי פמכה ימינה, האי קרא אית לאסתפלא ביה, דבקה נפשי אחיריך, בגין דוד מלכא, הוה מתפרק נפשיה תדר, אבתיריה דגדשא ברוך הוא. ולא חייש למליין אחניין בעלמא, וכיון דאייה הוה נפשיה ורעותיה ביה, וכיון דאייה הוה מתפרק גגדשא ברוך הוא, הוה תפין ביה ולא שבקיה. מקאן, לבר נש בד אתה לאתקדקה באחד ברייך היה,